

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

Blue Style a.s., IČO 25609688
sídlem Jindřišská 27, Praha 1
zastoupena advokátem Mgr. Michalem Hanzlíkem
sídlem Milevská 2094/3, Praha 4

proti

žalované:

Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát
sídlem Gorazdova 1969/24, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 12. 2025, č. j. ČOI 159065/24/O100/Sy/Št,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu a dosavadní průběh správního řízení

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí České obchodní inspekce – Inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha ze dne 11. 7. 2024, č. j. ČOI 85560/24/1000. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání 3 přestupků a byla jí uložena úhrnná pokuta ve výši 400 000 Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobkyně byla konkrétně uznána vinnou z následujících přestupků:
 - I. Jednání v rozporu s požadavky odborné péče, které bylo způsobilé podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, čímž porušila § 4 odst. 1 a 4 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOS“), což naplnilo skutkovou podstatu přestupku dle § 24 odst. 1 písm. a) ZOS. Toho se žalobkyně konkrétně dopustila tím, že:
 - a. prostřednictvím internetových stránek <https://www.blue-style.cz> dne 23. 8. 2022 nabízela zájezd Bulharsko-Burgas-Primorsko, hotel Cinema, v termínu od 10. 9. 2022 do 13. 9. 2022 (4 dny/3 noci), 1 dospělý, standardní pokoj, se snídaní za cenu 10 190 Kč, přičemž v druhém kroku rezervace tohoto zájezdu se cena změnila na 10 290 Kč, a
 - b. na internetových stránkách <https://www.blue-style.cz> dne 11. 1. 2022 při rezervaci zájezdu do Řecka, Samos, hotel Blue Style Resort****, v termínu 31. 5. 2022 – 7. 6. 2022, v ceně 27 580 Kč (dvě osoby), přednastavila v elektronickém formuláři pro rezervaci zájezdu službu „cestovní pojištění BLUECOMFORT SAFE (povinné)“ pro dvě osoby v ceně 2 160 Kč a tato automaticky označená položka byla přidána do rezervace, přičemž automaticky označenou položku – cestovní pojištění nebylo možné ve formuláři zrušit, spotřebitel mohl pouze zvolit „cestovní pojištění BLUECOMFORT (povinné)“ pro dvě osoby v ceně 1 180 Kč.
 - II. Žalobkyně nevydala spotřebitelce L. K. písemné potvrzení o datu uplatnění, obsahu a požadovaném způsobu vyřízení reklamace vad zájezdu (smlouva o zájezdu č. 02361115 – Tunisko, Djerba, hotel Meninx Resort & Aquapark ***+, v termínu 6. 5. 2023 – 13. 5. 2023) ze dne 17.5.2023, čímž porušila § 19 odst. 2 ZOS, a naplnila skutkovou podstatu přestupku dle § 24 odst. 7 písm. y) ZOS.

II.

Obsah žaloby

2. Ke shora uvedenému přestupku pod bodem I. písm. a. žalobkyně uvedla, že ze správního spisu nelze jednoznačně dovodit, že ke změně ceny došlo v rámci zcela identického zájezdu. Jelikož jednotlivé screenshoty pořízené prvostupňovým orgánem zachycují pouze konečnou výši ceny, nejde vyloučit, že došlo ke změně konfigurace zájezdu, což mohlo mít dopad na

konečnou výši ceny zájezdu. Žalovaná se přitom s touto námitkou v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádala.

3. Žalobkyně dále uvedla, že ceny zájezdů jsou dynamicky měněny v závislosti na řadě faktorů (termín, dostupnost hotelu či konkrétního letu, věk cestujících atp.), přičemž není technicky možné, aby byly do procesu cenotvorby zapojeny i off-line nabídkové systémy, u kterých dochází pouze k manuálnímu ověření dostupnosti. Spotřebitel dle žalobkyně činí konečné rozhodnutí ohledně uzavření smlouvy až samotným konečným vygenerováním návrhu smlouvy.
4. Ke shora uvedenému přestupku pod bodem I. písm. b. žalobkyně uvedla, že přednastavení cestovního pojištění v online formuláři nepředstavuje nekalou obchodní praktiku. Spotřebitelé jsou o přednastavení cestovního pojištění uvědomeni v obchodních podmínkách pro prodej on-line, přičemž mají možnost buďto využít jiný prodejní kanál (na pobočce či telefonicky), u kterých pojištění přednastavené není, nebo následně po kontaktu s pracovníky žalobkyně je možné objednané cestovní pojištění odebrat. Důvodem přednastavení cestovního pojištění u on-line objednávek je, že zákazníci v takovém případě nejsou v přímém kontaktu s pracovníky žalobkyně, a proto si nemusí být plně vědomi všech možných rizik případného neuzavření cestovního pojištění. Žalobkyně proto spotřebitele touto cestou chrání před případnými vysokými léčebnými náklady. Žalovaná proto dle žalobkyně nedostatečně vyhodnotila odlišnosti postupu při nabízení srovnatelných cestovních služeb pomocí odlišných prodejních kanálů, čímž porušila závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2023, č. j. 9 As 236/2021-40, jelikož uvedené jednání nenaplnuje podstatu nekalé obchodní praktiky dle § 4 odst. 1 a 4 ZOS v důsledku odlišnosti přístupu k různým prodejním kanálům.
5. Dle žalobkyně taktéž uvedené jednání nesplňuje materiální znak přestupku dle § 5 ZOS, jelikož se nejedná o společensky škodlivé jednání, což žalobkyně doložila odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 7 Afs 27/2008-46.
6. K přestupku pod bodem II. žalobkyně uvedla, že spotřebitelka uplatnila reklamaci dne 11. 5. 2023, kdy jí bylo potvrzení vydáno. Další e-mail ze dne 17. 5. 2023 byl dle žalobkyně pouze doplněním již uplatněné reklamace, nikoli novým uplatněním práv. Žalobkyně následně v rámci třicetidenní lhůty vyřídila reklamaci ze dne 11. 5. 2023, a to včetně jejího doplnění ze dne 17. 5. 2023. Dle žalobkyně proto nemohlo dojít k naplnění materiálního znaku přestupku dle § 5 ZOS, resp. závěry prvostupňového orgánu i žalované jsou přepjatým formalismem ve smyslu rozsudku zdejšího soudu ze dne 14. 12. 2020, č. j. 11 A 31/2020-44, protože žalobkyně postupovala ve smyslu § 19 odst. 2 ZOS.
7. Na základě výše uvedeného navrhl žalobkyně soud zrušit rozhodnutí obou stupňů, věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení a přiznat žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalované k podané žalobě

8. Žalovaná ve vyjádření k námitce žalobkyně, že nelze prokázat, že došlo ke změně ceny v rámci jedné rezervace, uvedla, že jednotlivé kroky rezervace byly řádně zdokumentovány v úředním záznamu ze dne 31. 8. 2022. Z přiložených screenshotů podle ní jednoznačně vyplývá, že se jednalo o totožný zájezd, u něhož došlo ke změně ceny v průběhu rezervace. Spotřebiteli tak byla nejprve prezentována nižší cena, avšak v dalším kroku byl nucen

pokračovat s cenou vyšší, což žalovaná hodnotí jako nekalou obchodní praktiku ve smyslu § 4 odst. 1 ZOS.

9. Ve vztahu k přednastavení povinného cestovního pojištění žalovaná poukázala na to, že žalobkyně byla za obdobné jednání sankcionována již v minulosti, přičemž tehdejší rozhodnutí bylo potvrzeno jak rozsudkem zdejšího soudu ze dne 13. 12. 2021, č. j. 18 A 86/2021-51, tak rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2023, č. j. 9 As 236/2021-40. Podle žalované je automatické přidání pojištění bez možnosti jeho zrušení v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele.
10. K poslednímu skutku žalovaná uvedla, že e-mail spotřebitelky ze dne 17. 5. 2023 je nutno považovat za samostatnou reklamaci, neboť obsahoval nové vady zájezdu, které nebyly ani nemohly být v předchozí reklamaci uplatněny (např. vady zpátečního letu). Vzhledem k tomu měla žalobkyně povinnost vydat nové písemné potvrzení o uplatnění reklamace dle § 19 odst. 2 ZOS. Neposkytnutím tohoto potvrzení podle žalované došlo k porušení zákonné povinnosti, jejímž účelem je zejména ochrana důkazního postavení spotřebitele.
11. Na základě výše uvedeného navrhl žalovaná soudu žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV.

Replika žalobkyně

12. Žalobkyně v replice zopakovala stěžejní obsah žaloby a již vznesených žalobních námitek.

V.

Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
14. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně i žalovaná s tímto postupem souhlasily, resp. nevyjádřily nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Veškeré podklady a listiny, z nichž soud vycházel a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Zároveň nebylo navrženo provedení důkazních prostředků, které by nebyly součástí správního spisu předloženého žalovanou.
15. Žaloba není důvodná.
16. Ke skutku pod bodem I. písm. a. (tj. změna ceny zájezdu z původně avizovaných 10 190 Kč na 10 290 Kč) žalobkyně uvádí, že ze správního spisu není zřejmé, zda ke změně ceny nedošlo v důsledku změny konfigurace objednávky, resp. žalobkyní uváděné ceny jsou předmětem dynamických změn v návaznosti na různé faktory jako jsou termín, dostupnost hotelu a letu či věk cestujících.
17. Kontrolní úkon České obchodní inspekce – Inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha, v jehož rámci byla změna nabídkové ceny registrována, je zachycen v úředních záznamech ze dne 31. 8. 2022 a ze dne 10. 10. 2022 a v protokolu o kontrole ze dne 28. 11. 2022. Součástí

uvedených dokumentů jsou snímky obrazovky (printscreens) počítačů, na nichž probíhaly kontrolní úkony. U uvedených printscreenů je dána úzká časová souvislost (konkrétně všechny byly pořízeny dne 23. 8. 2022 v 11:11, 11:12, 11:15 a 11:21), přičemž na všech je uveden totožný zájezd do hotelu Cinema v Bulharsku v termínu od 10. 9. 2022 do 13. 9. 2022 (4 dny / 3 noci). U všech variant byl shodně uveden 1 dospělý cestující a sleva za nabídku last minute. Na printscreenech se rovněž shodují další znaky jako termíny příletu a odletu. Jedinou variabilní položkou je zmíněná výše ceny, která v jednom případě činí 10 190 Kč a ve druhém 10 290 Kč.

18. Na první pohled není zřejmé, v jakém faktoru se mohly nakonfigurované parametry zájezdu mezi uvedenými variantami měnit; žalobkyně toto své tvrzení ani blíže nedokládá. Soudu se proto jeví jako nejpravděpodobnější interpretace přijatá žalovanou, tj. že se jedná o jednu totožnou nabídku zájezdu za totožně nakonfigurovaných parametrů, která se liší pouze nabízenou výší ceny. Takové jednání je ovšem způsobilé klamat spotřebitele, který může učinit rozhodnutí o koupi zájezdu na základě první uvedené ceny, přičemž v dalších krocích nemusí případné zvýšení ceny zaznamenat. V této souvislosti lze analogicky odkázat na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 1. 2018, č. j. 30 A 57/2016-72, dle kterého je nekalou obchodní praktikou, je-li uvedena na regálovém štítku a na obalu potraviny odlišná výše ceny, jelikož spotřebitel mohl vycházet z ceny uvedené přímo na obalu potraviny, která ovšem byla nepravdivá. Analogicky v tomto případě byla nepravdivou původně avizovaná cena 10 190 Kč.
19. Na závěru o nekalosti uvedené obchodní praktiky nezmění nic ani případná dynamická změna ceny v důsledku žalobkyní uvedených faktorů. Jednak není zřejmé, že by mezi jednotlivými kroky kontrolního úkonu byly provedeny změny jako např. změna počtu cestujících či jejich věk, u čehož by případná změna ceny nemusela být nekalou obchodní praktikou, a jednak jestliže žalobkyně uvádí v rámci své webové prezentace nabídky zájezdů s cenou od určité částky, pak v kontextu ochrany spotřebitele musí také být možné za tuto nabízenou cenu zájezd za určité konfigurace i objednat, a to bez ohledu na případné dynamické faktory při cenotvorbě. Jsou-li náklady žalobkyně ovlivněny citovanými dynamickými faktory, které nemůže předem předvídat (např. kapacita letu či hotelu), pak musí svou webovou prezentaci technicky upravit tak, aby tyto změny ceny mohly být zohledněny již v nabídkových systémech. Mimoto není zřejmé, jakou formou se v tomto případě mohlo jednat o off-line nabídkový systém, když byl kontrolní úkon činěn v rámci on-line webové prezentace žalobkyně, a tudíž k rozporu v nabídkové ceně došlo u on-line systémů. Námitka by mohla mít relevanci, pokud by kontrolující inspektor vycházel z nabídkové ceny uvedené ve vytištěném letáku, který mohl v důsledku plynutí času a případného vykoupení zájezdů zastarat, ovšem to nebyl zde řešený případ.
20. Na základě shora uvedeného proto lze považovat skutek pod bodem I. písm. a. za nekalou obchodní praktiku dle § 4 odst. 1 a 4 ZOS. Žalovaná se nadto námitkou ohledně neprůkaznosti správního spisu ve věci toho, zda se jednalo o totožnou konfiguraci zájezdu, zabírala na str. 8 napadeného rozhodnutí. Zde stručně uvedla, že na základě shody v datu a času pořízení printscreenů lze vyjít z toho, že se jedná o totožný zájezd. Napadené rozhodnutí proto nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
21. Ke skutku pod bodem I. písm. b., tj. automatickému přidávání cestovního pojištění k zájezdům objednávaným prostřednictvím webu žalobkyně uvedla, že se jednalo o postup

souladný s obchodními podmínkami a jedná se o přípustnou formu odlišného postupu v případě prodeje zájezdů mimo provozovnu žalobkyně či mimo telefonický kontakt, a to z důvodu, že zákazníci nejsou v přímém kontaktu s pracovníkem žalobkyně, který jim nemůže zdůraznit případná rizika plynoucí z nesjednání cestovního pojištění, jako jsou zvýšené zdravotní výdaje v případě onemocnění či úrazu. Dle žalobkyně nadto měli zákazníci možnost po zkontaktování pracovníka žalobkyně takové sjednané pojištění zrušit; není proto dána společenská škodlivost tohoto jednání.

22. Mezi stranami není sporné, že k uvedenému automatickému přidávání cestovního pojištění v případě objednávek zájezdů činěných on-line docházelo. Sporné je pouze hodnocení, zda se jedná o nekalou obchodní praktiku a zda je případně dána u tohoto jednání společenská škodlivost.
23. Tato žalobní námitka není důvodná. Správní soudy se tematikou automatického přidání služby cestovního pojištění či zboží do objednávky již zabíraly – přímo ve vztahu k žalobkyni bylo automatické přidání služby cestovního pojištění shledáno nekalou obchodní praktikou v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2023, č. j. 9 As 236/2021-40. Není proto třeba zdlouhavě rekapitulovat, v čem byl postup žalobkyně deficitní, jelikož se jedná o skutečnosti jí známé, které jí již v minulosti byly vytknuty.
24. Ve stručnosti. Je irelevantní, že se jednalo o postup v souladu s obchodními podmínkami, protože žalobkyně zvolila v případě tohoto obchodního kanálu postup, který omezuje svobodnou volbu spotřebitelů. Jestliže chtěla žalobkyně zajistit náležitou informovanost spotřebitelů o případných rizicích plynoucích z nesjednání cestovního pojištění, mohla postupovat jinými méně invazivními způsoby, např. nakonfigurovat webové prostředí tak, že nepřidá-li si zákazník sám do objednávky cestovní pojištění, objeví se mu vyskakovací okno či výrazný barevně odlišený text, který ho upozorní, že pokud si neobjedná cestovní pojištění u žalobkyně, měl by si ho zajistit samostatně, a uvést výčet případných rizik. Popřípadě se mohla žalobkyně rozhodnout, že pro všechny objednávky zájezdů činěné on-line bude obligatorně součástí ceny cestovní pojištění, ovšem v takovém případě by se cestovní pojištění muselo promítnout již v nabídkové ceně zájezdu, nikoli jako dodatečná „povinně volitelná“ služba. Žalobkyní zvolený postup naopak vytvořil systém, ve kterém spotřebitelům nemuselo být na první pohled jasné, že cestovní pojištění není povinnou službou, protože pro jeho případné zrušení museli sami napřímo kontaktovat pracovníky žalobkyně, což nadto představuje dodatečný organizační krok, který je způsobit u řady spotřebitelů vést k tomu, že by si cestovní pojištění sami původně neobjednali, raději si ho ponechají. Postup žalobkyně byl proto v tomto ohledu problematičtější, než je automatické přidávání zboží do virtuálního košíku v e-shopech (k povaze nekalosti této obchodní praktiky viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 24. 3. 2021, č. j. 15 A 8/2019-49), protože v takovém případě bylo možné dodatečné zboží z virtuálního košíku odstranit kliknutím, ne až po iniciaci přímé komunikace s pracovníky e-shopu.
25. Žalobkyní provozované automatické přidávání dodatečné nepovinné služby cestovního pojištění k zájezdům objednávaným on-line tudíž představuje nekalou obchodní praktiku ve smyslu § 4 odst. 1 a 4 ZOS. Nelze přitom říci, že by se žalovaná nevěnovala otázce materiálního znaku deliktu – jak jí ostatně ukládá rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2022, č. j. 10 As 410/2021-37 – protože v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí je shodně uvedeno, že se jednalo o nikoli nevýznamné částky v relaci k nabídkové ceně

zájezdu a forma, jakou žalobkyně tuto službu nabízela, naopak navozovala dojem, že se jedná o povinnou úhradu. Společenská škodlivost uvedeného jednání tudíž byla dostatečně podložena.

26. Skutek dle bodu II. (tj. nevydání potvrzení o podané reklamaci spotřebitelce L. K. v návaznosti na její podání ze dne 17. 5. 2023) je žalobkyní i žalovanou hodnocen odlišně – dle žalobkyně se jednalo toliko o doplnění stávající reklamace, kterou uvedená spotřebitelka uplatnila již 11. 5. 2023, dle žalované se ovšem jednalo zčásti o novou reklamaci, ke které mělo být vystaveno nové potvrzení dle § 19 odst. 2 ZOS.
27. Dle správního spisu podala spotřebitelka L. K. dne 11. 5. 2023 reklamaci ještě během zájezdu do hotelu Meninx Resort & Aquapark, na ostrově Djerba v Tunisku. V této reklamaci spotřebitelka vytkla vady zájezdu, konkrétně ubytování v jiném než původně sjednaném hotelu a jeho vzdálenost od pláže, nedostupnost zařízení pro děti (hřiště, aquapark), hluk na pokoji, který byl ovšem vyřešen přemístěním do jiného pokoje, časovou nedostupnost delegátky. Reklamace byla uplatněna přímo na místě u delegátky Ivy Opatové, a spotřebitelce byl vystaven vyplněný vzorový formulář žalobkyně pro stížnosti a reklamace.
28. Dne 17. 5. 2023 zaslala spotřebitelka žalobkyni e-mail, ve kterém rozvedla část již vytknutých vad (zejm. tvrzenou nedostupnost a komunikační problémy delegátky, hluk na pokoji z okolní hudební „party“, a další nepříjemné dopady přemístění do prostorů náhradního hotelu, zejména vzdálenost obchodů a restaurací). V uvedeném e-mailu ovšem vytkla spotřebitelka i nové vady, konkrétně nedostupnost tekoucí vody na pokoji den před odletem nazpět, výhrady proti organizaci hotelové tomboly pro děti a nepohodlí způsobené zpožděním letu i v důsledku nedostatečné dostupnosti občerstvení.
29. Žalobkyně následně uvědomila spotřebitelku e-mailem ze dne 5. 6. 2023 o způsobu vyřízení reklamace. Žalobkyně uvedený e-mail ze dne 17. 5. 2023 považuje za pouhé doplnění reklamace, ke kterému nebyla povinna vystavit nové potvrzení, resp. bylo-li vydání nového potvrzení vyžadováno, jednalo by se o přepjatý formalismus.
30. Soud uvážil, že žalobkyně musí k podaným reklamacím přistupovat vždy z hlediska jejich obsahu, ne z hlediska jejich formy. Obsahově vzato tudíž měla žalobkyně identifikovat jednotlivé vytknuté vady a zajistit, aby ve vztahu ke všem těmto vadám spotřebitelka obdržela písemné potvrzení o reklamaci dle § 19 odst. 2 ZOS. Nejsou důvodné žalobkyní zmiňované výhrady, že by opakované doplňování reklamace a navazující zasílání potvrzení o reklamaci mělo vést k prodlužování lhůty 30 dnů pro vyřízení reklamace dle § 19 odst. 3 ZOS, uplatní-li spotřebitel reklamaci o určitém objemu vytýkaných vad, kterou následně doplní dalším podáním. Pokud se toto doplňující podání vztahuje k totožnému okruhu již dříve vytknutých vad, k nimž spotřebitel pouze doplňuje další skutečnosti či kontext, pak se o novou reklamaci nejedná, a lhůta pro vyřízení reklamace běží od termínu prvního uplatnění reklamace. Jestliže naopak pošle spotřebitel nové podání, které se sice týká téže věci či služby, ale v reklamaci vytyká nové vady, jež v prvotní reklamaci zmíněny nebyly, jedná se v tomto rozsahu o novou reklamaci, s novým během lhůty pro vyřízení reklamace a novou povinností vystavit potvrzení o podané reklamaci. Nehrozí proto žádné opakované prodlužování lhůty pro vyřízení reklamace ani povinnost zasílat opakovaně potvrzení po každém dílčím doplnění reklamace vytykající tytéž vady. Interpretace žalobkyně by naopak vedla k pro ni nevýhodnému závěru, kdy by sice nebylo nutné v případě doplnění reklamace

o nové vytýkané vady zasílat nové potvrzení, ovšem žalobkyně by byla nucena vyřídit ve lhůtě 30 dnů i nově vytknuté vady, byť by je spotřebitel uplatnil třeba 25 dnů po prvotním podání reklamace, čímž by se žalobkyně efektivně ochudila o čas pro řádné vyřízení reklamace.

31. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobkyně postupovala v rozporu s § 19 odst. 2 ZOS, protože u části vytknutých vad nevystavila spotřebitelce L. K. potvrzení o podané reklamaci. Toto opomenutí nelze považovat jen za formální chybu – absence potvrzení totiž výrazně ztěžuje postavení spotřebitele, pokud by se později rozhodl svá práva z vadného plnění vymáhat soudní cestou. Na rozdíl od reklamací, u nichž bylo potvrzení vydáno, je v takových případech sporné, jaké vady byly reklamovány, kdy k tomu došlo a z jakého důvodu. V tomto konkrétním případě žalobkyně takto nepostupovala, čímž se dopustila přestupku podle § 24 odst. 7 písm. y) ZOS.

VI.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jejích běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. července 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.